

FRANCISZEK KURZEJA

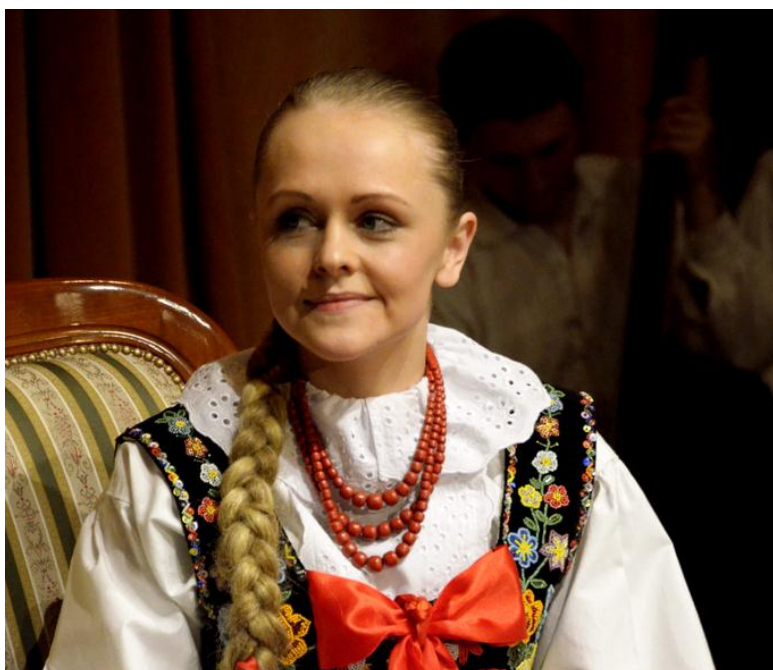

Ur. 28 stycznia 1919 r. w Kiczni (gmina Łącko). Jeden z najwybitniejszych skrzypków ludowych Sądecczyzny. Obdarzony niezwykłym słuchem oraz talentem muzycznym, sam nauczył się gry na skrzypcach i fujarce, podpatrując ojca.

W wieku 17 lat stworzył pierwszą kapelę, z którą grywał na zabawach i potańcówkach. Po wojnie przez prawie 17 lat występował z zespołem „Wsi Tworzącej”

Mieczysława Czycibora-Cholewy. Związany z zespołami „Małe Łącko”, „Górale Łąccy” z Łącka, „Dolina Dunajca” z Nowego Sącza, „Gorce” z Kamienicy. W roku 1986 został wyróżniony nagrodą im. Oskara Kolberga za całokształt pracy twórczej na rzecz kultury ludowej. Jest zdobywcą licznych nagród na konkursach i przeglądach, dwukrotnym laureatem Baszty – głównej nagrody przyznawanej podczas Ogólnopolskiego Festiwalu Kapel i Śpiewaków w Kazimierzu Dolnym. W dalszym ciągu, mimo sędziwego wieku, uczestniczy w życiu kulturalnym regionu, kształcąc młode pokolenie muzykantów.

MONIKA KURZEJA

Rocznik 1986, pochodzi z Kiczni w gminie Łącko. Jest absolwentką filologii polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego (2010 r.). Pracę magisterską „Słownik dyferencyjny gwary Łącka i okolic” napisała (i obroniła) od kierunkiem prof. dr. Hab. Józefa Kąsia w Katedrze Historii Języka i Dialektologii.

W roku 2011 ukończyła Podyplomowe Studium Etnomuzykologiczne na Uniwersytecie Warszawskim.

Jest też absolwentką Państwowej Szkoły Muzycznej II st. im. Władysława Żeleńskiego w Krakowie w klasie fagotu. Od dziecka jest związana z tradycyjną muzyką ludową, ruchem folklorystycznym i regionalizmem. Gra na skrzypcach i kontrabasie. Od roku 2011 pracuje w Małopolskim Centrum Kultury SOKÓŁ w Nowym Sączu. Wydana przez łącki GOK książka powstała w oparciu o materiał zgromadzony w pracy magisterskiej. GOK na to przedsięwzięcie otrzymał dofinansowanie z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich: Europa inwestująca w obszary wiejskie (z UE).

Fot. PG